

På besøg hos studerterambassadøren

Jingyu She

Som studerende kan du kontakte studenterambassadøren, hvis du er kommet i klemme i administrative sager om fx snyd eller dispensation. Tina er uddannet jurist fra Københavns Universitet og agerer som uafhængig part i disse sager, så hun er bestemt den rette at spørge til råds.

“Jeg var ude og lave en måling, hvor jeg spurgte de studerende: “Kender I til, at der er en studenterambassadør?”. Og der var der 9%, der svarede ja.

Det, jeg altid siger, er: Brug funktionen. Der er ikke noget, der er for stort, der er ikke noget, der er for småt. Jeg skal nok give min ærlige vurdering. Så brug den, hvis du synes, du er kommet i en eller anden form for klemme, eller hvis du ikke rigtig ved, hvad du skal gøre. Det her er fuldstændig fortroligt. Man kan også komme for at få en snak i fortrolighed. Så kan man bagefter tage stilling til, hvad man selv vil gøre.”

Tina Kaare, Studenterambassadør

Profil

Navn:	Tina Kaare
Stilling:	Studenterambassadør
Telefon:	35 32 28 13
Kontortid:	Tirsdag, 12-15
Adresse:	Fiolstræde 1
Mail:	studambassador@adm.ku.dk
Hjemmeside:	http://studenterambassadoer.ku.dk
Facebook:	facebook.com/Studenterambassadoer

Indtryk

Jeg sidder på Tina Kaares kontor på Fiolbiblioteket over for Paludan Bogcafe. Hun sidder over for mig med et glad og forventningsfuldt smil. Tina har været studenterambassadør på Københavns Universitet i over et år og fungerer som en slags ombudsmand for de studerende. Der går høje reoler op langs to af væggene på kontoret. På en af hylderne står en samling af over tyve flodhestefigurer, ordnet efter størrelse. Det hjælper de studerende til at føle sig bedre tilpas, siger hun. Særligt, hvis de er mødt op for at tale om følsomme emner. Og så er de også meget hyggelige.

Studenterambassadøren i arbejde

Du er måske en smule i tvivl om, hvad det vil sige, at noget er en "sag". Hvad kan man henvende sig til studenterambassadøren med, og hvordan foregår det? Tina Kaare forklarer:

De studerende kommer med rigtig mange forskellige spørgsmål og bekymringer, så det er rigtig svært at sige, hvad den typiske sag er. Man kan sige, jeg har haft

flere henvendelser om snyd, altså folk, der er blevet mistænkt for at have snydt, eller der er en sag i gang omkring: har de snydt? Og så har jeg haft en del sager om dispensationsansøgninger. Det har været dispensation til ekstra eksamensforsøg, til at få lov til at læse på kandidaten samtidig med, at man er indskrevet på bachelor. Så selvom der har været flere dispensations-sager, så har det været inden for forskellige områder. Og så har der også været flere udskrivningssager. Og det er jo fint, tænker jeg, fordi snyd og udskrivning er noget, der er virkelig indgribende for den studerende. Og så har der været alt muligt andet, spørgsmål omkring tilrettelæggelsen af uddannelse, omkring studieordninger.

Jeg tror med studiefremdriftsreformen, kan man sagtens forestille sig, at der er flere, der kommer i klemme. Det er lidt svært at sige, men de studerende får rigtig travlt. Så alle de her dispensationsansøgninger, som man kunne forudsige – hvis sagsbehandlingstiden trækker ud, eller hvis de synes, de er blevet uretfærdigt behandlet og ikke får det, de søger, så er det oplagt at komme her.

Studerterambassadøren kan kontaktes gennem mail og telefon, og har desuden åbent kontor om tirsdagen mellem 12-15.⁸ Afhængig af sagens natur kan længden af en korrespondance variere mellem få timer til flere måneder:

⁸Se venligst kontaktoplysninger øverst i artiklen.

Nogle sager kan klares ved mailkorrespondance. Nogle tager en uges tid. Med andre kommer de ind til et møde, og så er der noget, jeg skal undersøge. Jeg stiller måske den studerende nogle spørgsmål, de skal finde ud af. Det kan i virkeligheden godt køre over nogle måneder. Så det kommer an på spørgsmålet, de kommer med, og hvor indviklet det er. Nogle gange kan man også sidde og vente på for eksempel et svar fra administrationen. De har også mange ting, og sagerne skal jo behandles ordentligt. Så det er meget forskelligt, hvordan de enkelte sager forløber.

I fuld fortrolighed

I fritiden nyder Tina familie og venners gode selskab og at lave mad. Hun kan lide at løbe, vinterbade og dyrke yoga. På arbejdspladsen har Tina et mindre aktivt socialliv. Hun forklarer, at dette skyldes arbejdets særlige natur.

Jeg er uafhængig af universitetet, af den administrative ledelse, af de studerende, af bestyrelsen, af den daglige ledelse. Det skal jeg også værne om på en eller anden måde. Så jeg har ikke nogen kollegaer. Jeg er inviteret med til fællesadministrationens julefrokost. Jeg er tilknyttet Uddannelsesservice, som er en del af fællesadministrationen, og jeg refererer personalemæssigt til direktøren. Og så i øvrigt til bestyrelsen. Så mere uafhængig er jeg jo heller ikke, men jeg er jo ikke bundet af, at jeg skal mene det samme som rektoratet. Jeg vil ikke kalde det ensomt, men jeg står meget alene. Det er der ikke nogen, der har bedt mig

om at være. Men det er meget vigtigt for mig, at jeg ikke lige pludselig bliver set som en del af Uddannelsesservice, eller en del af fællesadministrationen.

Der er nogle, der kommer og siger: "Jeg vil gerne høre, hvad du har at sige om mine muligheder. Jeg vil ikke have, at du går videre med det." For eksempel hvis det er noget med en vejleder på et speciale. Det er helt ok. Hvis jeg henvender mig til fakultetet, så er det altid noget, jeg aftaler med den studerende, så den studerende ved, hvad det er, jeg henvender mig om.

For studenterambassadøren er det dog også vigtigt, hun er fuldstændig uafhængig. Dette indebærer også, at hun er uafhængig af de studerende.

Jeg synes ikke, at min opgave er at udfordre systemet på, om vi kan gøre noget andet end det, der står i reglerne. Jeg er også uafhængig af de studerende. Men når en studerende kommer her, så ser jeg sagen fra den studerendes perspektiv i stedet for et lidt mere systemmæssigt perspektiv. Det betyder, at når jeg læser reglerne, så kan der være undtagelser, hvis der er særlige omstændigheder. Så kan det godt være, jeg ser anderledes på det, end administrationen normalt gør. Er der muligheder, som kan hjælpe den studerende her? Kan det gøres på en anden måde?

Når jeg spørger yderligere ind til, hvordan de studerende skal benytte sig af funktionen, er hun klar i målet: Studenterambassadøren er ikke en ekstra klageinstans. Tina uddyber, hvilken funk-

tion, hun har:

Jeg vil gerne have nogle værdier omkring det der med, at jeg altid ser sagen fra den studerendes perspektiv. At her er der altid tid til, at man kan lytte, og min opgave er at sende den studerende videre på en god måde. Og så også det med, at det jeg er optaget af, er at få sagerne løst. Og det er jeg i et godt samarbejde med fakulteterne. Det kan godt være, vi ikke altid kan blive helt enige, men måske kan vi finde en eller anden løsning, som vi alligevel er tilfredse med, alle sammen, og som måske kan lade sig gøre inden for administrationens rammer. Så det er det, jeg synes, funktionen her skal stå for. En af de ting, jeg også tænker omkring værdi, er, at den studerende altid skal have et ærligt svar. Det kan godt være, jeg ikke altid kan give dem det, de vil have, men så skal de have det at vide. Det er desværre rigtigt nok.

Vejen til KU

Man kunne undre sig over, hvilken karrieresti, der fører til arbejdet som studenterambassadør. Er det en særlig linje, man vælger på sit studie?

Jeg læste jura, da jeg startede, og jeg har undervist på jura i mange år. De fleste vil enten gøre noget godt for verden, eller også så vil man være advokat og har en ide, som jeg selv havde, om, at så skulle man tjene enormt mange penge. Når det kommer til stykket, finder man ud af, at man er drevet af noget helt andet, og

så betyder lønnen ikke så meget. Jeg fandt hurtigt ud af, at det offentligretlige var meget mere interessant for mig. Det, jeg syntes var sjovt på udlændingeområdet, var, at det, vi lavede, betød så meget for vores brugere, som for eksempel dem, der havde søgt om forlængelse af opholdstilladelse. Det kan godt være, at vi lavede mange tusinde forlængelser om året. Man kunne godt få det indtryk, at det ikke var den store sag. Men den enkelte bruger, der sad og ventede på den, var enormt optaget af det. Og det er jo også det, jeg synes er sjovt. Det synes jeg også er sjovt her. Det der med, at der er nogle studerende i den anden ende, som jeg forhåbentlig gør en eller anden forskel for, eller hjælper videre på en god måde. Det, synes jeg, er super. Det er det, der driver mig.

Funktionen som studenterambassadør er noget, Studenterrådet har bedt om i mange, mange år. Og så var det Penkowa-sagen, der gav mulighed for det. Der var en studerende, som kom i klemme. Så fik universitetet ikke taget rigtig godt hånd om den her studerende. Og det var det, der udløste den her funktion. Jeg så opslaget og tænkte, "Det lyder jo fuldstændig som mig." Jeg synes efter et år i stillingen, at funktionen udfylder et tomrum. Fordi der er nogle, der spørger: "Har vi virkelig brug for det?" Der er masser af andre: studenterpræster, studievejledere.

Spørgsmålet om, hvorvidt en funktion som studenterambassadørens er nyttig, besvares nemt ved at se på statistikkerne. Antallet af henvendelser er steget støt i løbet af 2013, og Tina fornemmer

også fra de studerendes tilbagemeldinger, at der er et behov:

Nu er det 134 studerende, jeg har talt med, men om et år så har jeg talt med forhåbentlig dobbelt så mange. Det med, at der lige pludselig er en person, der får det der indblik i: hvad er det, der foregår hos de studerende på tværs. Vi taler meget om den konkrete sag. Det, jeg oplever, som går igen, er, at de studerende synes, det er vanskeligt – de føler sig meget alene over for et stort system. Jeg har nogle tilbagemeldinger fra de studerende hængende på væggen. Det er min motivation. Der er en, der skriver: “Tusind tak, fordi du vil gå videre med min klage. Det er sin sag at slås med systemet alene”. Og: “Det er rart at blive hørt, når man føler sig magtesløs”. Det oplever jeg meget. At de studerende ikke føler sig hørt i den konkrete sag, og de føler sig meget magtesløse og lidt alene. Jeg oplever også, at det fylder enormt meget for dem at have den sag, de har med universitetet. Nogle gange også så meget, at det går ud over, hvad de i øvrigt skal lave.

Studerenterambassadøren på campus

I løbet af 2013 er antallet af sager steget støt, men studenterambassadøren er den første af sin slags i Danmark, og det er ikke altid lige nemt at gøre de studerende opmærksom på, at funktionen eksisterer. I et forsøg på at synliggøre funktionen har studenterambassadøren bevæget sig ud på campus:

I år vil jeg prøve at være ude på et campusområde hver torsdag. Der kan jeg rigtig godt tænke mig, at

studerende bare kom forbi og spørger: “Hey, jeg har tænkt over det og det, kan det virkelig passe?”, så det bare bliver meget uformelt. Ude på Universitetsparken har jeg siddet i bygning E.

Jeg har en hjemmeside og en facebookside. Her omkring eksamensperioden har jeg lagt nogle retningslinjer ud for, hvad hvis du gerne vil klage over en eksamen, har du ret til en begrundelse, osv. Og så lægger jeg også alt muligt andet ind. I går lagde jeg en henvisning til studenterpræsterne, at man kunne bruge dem. Jeg tænker, at der heller ikke er så mange, der ved, at de er der, og hvad man kan bruge dem til. Jeg har været rundt med plakater og foldere, men det er rigtig svært, synes jeg, at få skabt den der bevidsthed hos de studerende om, at funktionen findes. Jeg håber, at hvis folk står og har behov for hjælp, så er der et eller andet, der ringer i baghovedet om: var der ikke et eller andet med en studenterambassadør? Hvis det hele bare kører, så skal man ikke spekulere så meget på det.

Ressourcestærke unge mennesker

Min samtale med Tina Kaare begynder at køre mere og mere ud af en tangent – en tangent, der ikke omhandler funktionen som studenterambassadør. Men jeg synes, det er spændende at tale med en person, der har været i kontakt med så mange forskellige fakulteter og deres studerende. Så jeg graver efter guldgrube og spørger Tina, om hun har gjort sig nogle generelle observationer, hvad angår nutidens studerende:

Da jeg var i styrelsen og ansatte nyuddannede jurister, når jeg så på deres CV og hvad de havde lavet, det var vildt imponerende. De havde været i udlandet, og dyrkede al mulig forskellig slags sport, og de havde frivilligt arbejde, og de havde også studiejob. I dag tror jeg ikke en kandidat har nok i alene at have en uddannelse. Og det synes jeg også er rigtig, rigtig fornuftigt. Alle de der ting, samlet set, tror jeg kunne være med til at presse de studerende.

Men det er jo også en meget stor opgave for nogen, der kommer på universitetet, som måske er 18-19-20 år. Jeg synes det hele er spændende, og jeg vil også gerne se alle de mennesker, jeg skal se, og jeg tror ikke, jeg er den eneste, der har det på den måde. Så lige pludselig har man for lidt tid. For lidt tid til sig selv, for lidt tid til at slappe af, får ikke lige tid til at læse det, man skulle læse. Nu har jeg jo en 37-timers arbejdsuge, og så kan jeg sidde her og sådan noget, men som studerende skal man virkelig kunne strukturere sin tid, på en helt anden måde.

Jeg oplever ikke, at de studerende kommer til mig og klynker. Jeg oplever tværtimod, at de tager et stort ansvar, også når der er noget der er gået galt: "Jeg ved godt, at jeg skulle have tænkt mig bedre om, men det gjorde jeg altså ikke, og hvordan kan jeg nu komme videre?" Al respekt for det. Det er ressourcestærke unge mennesker, der er glade for deres uddannelse.

Vores møde ophører efter en times udbytterig samtale. Med sin imødekommende personlighed har Tina Kaare bragt en masse på bordet, men kun halvdelen kan presses ind i den endelige artikel. Jeg takker hende for hendes tid, siger farvel og bevæger mig udenfor. Vi afslutter denne artikel med en opfordring og et løfte fra studenterambassadøren:

Det er vigtigt at læse studieordningen, sætte sig ind i, hvordan den er bygget op, hvad det er, man skal, og planlægge sit studie, selvom jeg godt ved, det ikke lyder specielt sexet. Dog er min holdning stadigvæk, uanset om man ikke har sat sig ind i det, at når en studerende står i klemme, så vil jeg selvfølgelig prøve at hjælpe dem videre alt det, jeg overhovedet kan. Der vil jeg uanset hvad altid se det fra den studerendes perspektiv.